

tale 5 pCt. af vedkommende Selskabs Aktiekapital til Staten; hvis det imidlertid ikke lykkes at opnaa Enighed herom, skal Forholdet for hvert enkelt Tilfælde nærmere ordnes ved Lov. Det maa saaledes erkendes, at Ministeren har tilvejebragt som Grundlag for yderligere Forhandling en Aftale i den Retning, der i Fjor ansaaes for at være den hensigtsmæssigste; men paa den anden Side kan jeg dog ikke tilbageholde den Udtaalelse, at det forekommer mig, at det Beløb af 5 pCt. af Aktiekapitalen, der her er sat som Erstatning for Statens Ret, synes mig at være lovlig lille. Dette Spørgsmaal, saa vel som andre, der staa i Forbindelse hermed, vil jo imidlertid være at gøre til Genstand for nærmere Overvejelse i Udvalget, og paa Sagens nuværende Trin skal jeg indskrænke mig til at fremhæve, at det forekommer mig, at Erstatningen vistnok er noget for lavt anset. I øvrigt vil, saafremt dette Forslag vedtages, dermed være tilvejebragt et Grundlag, hvorefter Koncessioner til Anlæg og Drift af den Slags Sporveje fremtidig vil være at meddele, ligesom ogsaa den Mønstret, som ifølge den bestaaende Lovgivning finder Sted for de forskellige bestaaende Selskabs Vedkommende, dermed vil komme til at bortfalde. Dette maa utvivlsomt anses for at være til Fordel, og Lovforslaget som Helhed vil i Hovedsagen være et Fremstridt og derfor at anbefale til Fremme.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Singer slev): Som fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), tænker man ved Hjælp af en Lov støttet paa nærværende Lovforslag at komme til ensartede Regler for Sporvejskoncessioner baade for Fremtidens og for Fortidens Vedkommende. Jeg behøver ikke at tilføje, at Loven tillige indeholder Afgang til mere, nemlig Afgang til Drift med andre Midler end hidtil. Det var imidlertid det førstnævnte Punkt, det ærede Medlem hævdede ved, og det ærede Medlem har ganske Ret i sin Betragtning. I Fjor var der jo Udset til Enighed om Lovforslaget, paa et enkelt Punkt nær, det var med Hensyn til Værdien af den Staten efter Loven af 1862 tilkomme. Ret til at overtage hele Anlægget. Det vil jo erindres, at Regeringens Synspunkt i Fjor var det, at denne Ret var af saare liden Værdi. Man var i Landstinget af en anden Mening end Regeringen og tilføjede denne Ret større Værdi. Her havde man samme Anskuelse. Derfor blev der efter Tendensen i dette Ting, støttet paa Ten-

den i det andet Ting, optaget Forhandling med de vedkommende Kommuner, og Ministeren har altsaa for saa vidt indtaget en anden Stilling, idet han efter Stemningen i Rigsdagen har erkendt, at der vel kunde være Tale om at værdsætte denne Statens Ret efter Loven af 1862. Hvor højt og hvorledes den skal værdsættes, er et andet Spørgsmaal, som jeg ganske naturligt ikke her ønsker at komme nærmere ind paa. Dog skal jeg gøre opmærksom paa, at om den Procent, der her er Tale om, ikke er meget høj, saa maa man dog paa den anden Side erkende, at den er betinget af Aktiekapitalen. Dette er i og for sig ingenlunde noget naturligt, det er vilkaarlighedsvalgt, fordi man egentlig efter mange og lange Overvejelser kom til det Resultat, at det var det eneste bestemte og sikre, man havde at holde sig til. Man maa nemlig erindre, at hele Anlægget, som der er Tale om i Loven af 1862, er jo kun det faste Anlæg, der ligger i Gaden, Skinnen, maaste med aldeles uvæsentlige Appertinentier, men ikke Driftsmateriellet og hvad dertil i øvrigt hører. Ganske vist, denne Skinne og dens Underlag skal afleveres i passende Stand, men den har i Virkeligheden næppe stor Værdi. Derfor har jeg været tilfredsstillt ved dog at finde et Grundlag for Vurdering og er gaaet til Aktiekapitalen, fordi disse Vurderinger af Spor med videre, som man var inde paa i Landstinget, og som der ogsaa her har været Tale om, anser jeg for højt svævende og usikre. Man opnaar ved dette Grundlag at have noget bestemt og sikkert at gaa ud fra. Om det er en passende Værdi, her er sat, kan der være forskellige Meninger, men jeg mente kun, at efter Stillingen i Fjor kunde man ikke stille større Krav end dette. I øvrigt vil man jo opnaa, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) indrømmede, at man nu vil komme i samme Forhold til alle Sporveje, og tillige opnaar man det, som har været Tendensen i hele den senere Lovgivning — det var allerede stærkt fremme i 1875 og endnu stærkere fremme i Fjor — at Accenten bliver lagt paa Kommunen i dette Forhold og ikke paa Staten.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.